

*Colores sunt variae affectiones radiorum
in oculum impressæ.*

COnticuere diu, nec secula fallere pergunt
Mystica fatidici *Delphis* oracula *Phæbi*:
Nec tamen his positis, quibus ante fefellerat aures,
Fraudibus, evasit facilis, neque parcius arctos
In nodos crines radiantes crispat *Apollo*.
Scilicet usque novis oculos eludere formis
Gaudet, at amplexus fugit intractabilis omnes:
Prodigus aurato radiorum depluit imbre,
Qui tamen in oculis includi nescit; in atri
Thesaurus Ditis transfusum prisca putare
Credulitas poterat, quo squalida spectra redempta
Protinus emergunt, veniunt simulacra, volantque
Fallaces umbræ, speciesque per aera pictæ.
Quippe diu multos sic Lux larvata fefellit,
Dum vi splendoris veterum Sapientia victa
Nil non divinum meditari, dicere nulla,
Quæ noscendo queat vulgus violare profanum,
Ausu fuit: vetuit prorsus diffidere quicquam
Integra simplicitas, quæ sese coelitus offert,
Nec licuit formam tam sacra querere fucum.
Sic dum suspicitur minimè suspecta, negavit
Prodere se timidis. Satis est potuisse videri.
At tandem vincunt audacia cœpta; suisque
Dixit *Aristæis Thymbræus Apollo*, fugacem
Protea qui caperent istum; mox ergo petentem
Consuetos oculi, rapido jam sole, recessus,
Retina detinuit, sistitque jubentibus omnes
Enarrare dolos: artis non immemor ille
Fit leo, fit tigris, fit squammis horridus anguis,
Nunc aqua, mox ignis; moniti tamen arctius illi
Intrepide tendunt sua vincula; cumque remitti
Non utendo dolis poterat, retegendo requirit.
Jamque refert, quantum toleret candore retento,
Et qui commotus toto mox palleat ore;
Ut modò thesauros subito delapsus in amplas
Innocuo furto ditescit, & aureus exit:
Dixit, quas plagas, ubi sanguine, quamque repulsam,
Quando rubore redit perfusus, senserit: ictus
Quales perpeffus fit lividus; ipse retexit
Quis demum pedicis retinetur carcere nigro.

ERGO,

Quis tandem dubitet, quin Lux ea, fraude remotâ,
Dixit vera, suos omnes sic falsa Colores?

*Migratio Spirituum è cerebro in alias
partes corporis est causa somni.*

SIC Microcosmo principalis imperat
Verè absoluti legibus
Cœlestis anima; quæ Cerebri condita
In intimis cavernulis
Vitamque cunctis partibus communicat,
Motumque cunctis Organis,
Sicut & Arachne calsium texens opus,
Queis musculus captet vagas,
Expandit arte staminis centro levis
In pendulo coeuntia
Fila eleganti versùs hunc, huncque angulum;
Advertere ut statim queat,
Si præda quævis advolans telæ premat
Circumferentiam pede:
Sic per canales Illa nervorum abditos
E fonte subtilissimos,
Fidos ministros, copioso spiritus
Omnes in artus egerit.
Ut quicquid auris, oculus, aut nasus sagax
Explorat, illud judicet,
Unde neque pluma tangat extremam cutem,
Quin prurientem sentiat.
Quòd si movere quamlibet partem velit,
Rigat tumentes musculos,
Novisque plenus viribus pes vel manus
Ad munus assurgit suum.
Verùm è calenti sanguinis malsâ vapor
Obsideat ascendens caput,
Velut è camino fumus erumpens niger,
Et fulgidum caligine
Circumfluentis operiens vultum ætheris,
Turbatur & Psyche ilico,
Nec inquieta pneumatum cursus potest
Determinare præpetes.
Sed mox recedent derelictis nervulis,
Et laticis in sinum ruent.
Mox è cerebro intus meabunt omnia,
Crescente vi fuliginis.
Et tum jacebit corporis moles iners
Tanquam ligata vinculis,
Torpente collo, brachiis labentibus,
Laxisque somno cruribus.
Frustrâ obseratas lux mulcere palpebras,
Aurêve tentabit sonus.
Admota linguæ non placebunt fercula,
Gratîve odores naribus:
Donec vapore dissipato spiritus
Proprium remigrent in locum,
Animâque liberè suâ potentiâ
Fruatur ad semet redux.